

De inuidia

Secundo: quō in p̄nti v̄tra est homovas ster-
corum. Vñ **Mich** ce. vi. Humiliatio
in medio tui est. Quod patz. qz om̄ia q̄
exerunt de corpe humano tam abhomi-
nabilia sunt q̄ generāt nausēā ipsi hoī.
Quitum est exemplum humilitatis
xpi. quia remediū tumoris ē humilitas
xpi. Erubescat homo esse supbus. quia
humil fact⁹ est de⁹. Intolerabil' em̄ est
illa supbia q̄ miles sedeat sup scamnuz
cū rex sedeat iuxta eū sup terram. **Ber-**
nardus Solus est magister vere humi-
litate xps. qui ⁊ humilitatem ꝑbo do-
cuit. **Matth.** xi. Discite a me quia mitis
sum ⁊ humilis corde. Et insup ope mō-
strauit se vsqz ad mortē exprobratissimā
inclinādo. Et ꝑ hoc tantū se humiliatū
quantū se humiliare potuit. qz cū domi-
naret angelis immortalibz: dignatus ē
seruire mortalibz. mori ꝑ mortalibus. ⁊
etiā occidi ꝑ mortalibus **Aug⁹**. Que
supbia sanari pōt. si humilitate dei non
sanatur. **Sextum** remediū est con-
sideratio illius districti iudicij: quod spe-
cialr erit ad humiliandū supbos. vbi
dñs abundanter retribuet facientibz sup-
biam. **Esai.** ij. Dies dñi sup omnē su-
pbum ⁊ arrogātem. Vñ **Esai.** xxvij.
Pedibz conculcabitur corona superbie
Et nō solum supbus humiliabit in fu-
turo: sed etiā quādoqz humiliat in p̄sen-
ti v̄tra. Vnde legitur exemplū. q̄ qdaz
aduocatus diues ⁊ potens ꝑpter nimi-
am supbiam noluit hoībus ꝑ pauperibz
loqui: q̄ iusto dei iudicio postmodū ifir-
marus dixit se esse cattū. ⁊ sese sub scā-
no locauit. vel se sub lecto abscondit. Et
quādo requisitus fuit ab amicis vel cog-
natis suis. cur hoc faceret. Respondit
qz cattus sum. ⁊ ad modū cattī operor
Et quando monitus fuit ob salutē ani-
me sue de p̄ceptione sacramentorum. sp̄
respōdit: cattus sum. ⁊ sic miserabiliter
sine omni contritiōe ⁊ confessiōe. ⁊ sine
sacramentis obiit. quia fm̄ dictū ch̄risti
Qui se exaltat humiliabitur.

Secundo videndū est de inuidia.
quia que fm̄ Grego. ideo ex su-
pbia nascitur. qz supbus inu-
det q̄ ali⁹ sibi coequat. Et d̄

inuidia hic dicēdo p̄mo ponemus ea q̄
possunt valere ad detestatōem hui⁹ pec-
cati. Secōdo quō sit p̄ctm̄ ventale vel mor-
tale. Tertio tangemus aliqd̄ de specie
bus eius. Quarto quō se occultat sub
triplici sp̄e virtutū. Quinto remedia con-
tra illud viciū. **Quantū** ad p̄-
mū sciendū. q̄ inuidia fm̄ **Aug⁹**. est do-
lor aliene felicitatis. Et d̄ ab inuidēdo
qz se nō pōt videre bona alioꝝ. **Johes**
aut̄ **damaſcen⁹**. li. ij. ca. xiiij. dicit. Om-
nis inuidia est tristitia de alienis bonis.
Ad detestatōem vero huius viciij fm̄
Buil. lugdunē. p̄mo facit hoc. q̄ hoc
viciū est peccatū in sp̄m̄ sanctū fm̄ vnaz
acceptōem. quia est contra bonitatē dei
que sp̄m̄ sancto appropatur. ⁊ sic oē pec-
catum quod ex certa malicia puenit. est
peccatum in sp̄m̄ sanctum. Vñ inuidia
cum sit ex certa malicia: peccatum est in
sp̄m̄ sanctum. Sic ergo manifestū est q̄
inuidia est valde magnū peccatū. **Se-**
cūdo facit ad detestatōem huius viciij
hoc q̄ ipm̄ est oppositum charitati. Vñ
sicut charitas excellentissima est ꝑtutū.
sic inuidia pessimū viciū erit. Peior em̄ ē
inuidia q̄ auaricia. Auarus em̄ etsi nō
vult ꝑmunicare bona sua. tamē vult q̄
ali⁹ ea cōmunicet. Inuidus ho nō vult
ꝑmunicare bona sua. nec vult q̄ ali⁹ ea
cōmunicet. immo inuidus est peior om̄i
creatura. vñ **Greg⁹**. sup **Gen̄**. Indiciū
maxime diuine bonitatis est: q̄ quelibz
res cogitur dare sc̄ipam. Ab hac liber-
tate degenerat inuidus diuidens se a bo-
na creaturis. socians se diabolo qui bo-
nis om̄ibus inidet. **Tertio** facit ad
detestatōem huius p̄cti. q̄ hoc viciū pu-
re ⁊ totum malum est. Alia em̄ p̄ctā ha-

De peccato

bent bonū apparens qđ incitat hoīem. **Uñ** Aresto. iij. de aīa. Appetibile semper mouet appetitū sub ratione boni: siue hoc bonū sit apparēs vel existēs. **Sz** inuidia habet dolorem z amaritudinem quā inuidi pponūt gaudijs celi. z quāto aliqđ pctm habet minus incitamentū tāto est grauius. Verbi grā si senex fornicat z iuuenis ambo simplici fornicatōe: tūc senex grauius peccat. qz min⁹ habet incitamentū. qz pplexio iuuenis est calida z humida. senū autē frigida et sicca. vt dicit pmentator. vi. phisicorū. **Quarto** facit ad detestatiōem huius vicij hoc qđ istud viciū assimilāt diabolo. vñ Sap. ij. Inuidia diaboli mors introiuit in orbem terrarū. Ad litteram diabol⁹ nostros pmos parētes ideo seducere voluit. qz inuidebat eis regnū celorum qđ z ipse pdidit. **Uñ** adhuc ppter eandē causam hoīes impugnat **Frē** hoc peccatū est signū per quod diabol⁹ suos discipulos cognoscāt. **Uñ** sicut dicit dñs Johis. xij. discipul⁹ suis. In hoc cognoscent hoīes qz mei estis discipul⁹: si dilectōem habueritis ad inuicē. Sic ecōtrario cognoscunt filij diaboli p inuidiam. **Frē** sunt socij diaboli in lucro z in damno. qñ diabol⁹ lucrat gaudet. z quasi ipsius suū lucrū reputant et dicit malū bonū: z bonū malum. qz dolent de bono hoīs z gaudent de malo hoīs. ideo sunt maledicti a dō. vt habet Esai. v. Ue qđ dicitis malū bonū z bonū malū. **Quinto** facit ad detestatiōem huius vicij hoc qđ inuidia ē valde damnosa suo pprio subiecto. id est ipsi hoī. qz consumit vires hoīs sicut rubigo ferrū z vermis lignū in quo orit **Uñ** Hiero. Inuidia p̄mum mordax cuius ipius. vñ etiā **Isido.** Lūor alieni boni suū punit actorē **Frē** aufert oēm p̄cipa rōem totius ecclie totius boni **Charitatis** em̄ om̄ia bona erūt cōmunia **Uñ** **Breg⁹.** Pensent inuidi quantū bonū sit charitas. qđ aliena bona sine labore fa-

cit esse nostra **Frē** p̄uat hoīem celo. qz om̄ibus bñ ibidem succedit: de quo inuidus tristaret. vñ **Seneca.** Utinā inuidi oculos haberēt in oībus ciuitatib⁹ vt de oībus felicitatibus torquerēt. nam q̄nta feliciū sunt gaudia tantū inuidorū sunt gemitus. imo inuidi quādoq; libenter carēt aliquo bono z sustinent aliqđ malū: vt alius maius malū sustineat. **Exēplū** legit qđ duo seruerūt cui dā regi quoz vnus erat inuidus z alter auarus. z rex deliberauit eos remunerare tali modo. qđ quicquid vnus illoz peteret tūc alter in duplo tantum haberet tūc inuidus petebat vt sibi dexter ocul⁹ erueret: vt aliqđ hoc in duplo fieret.

Inuidia quorū modis fiat: z quando sit peccatum mortale **B**

Equit de inuidia q̄t modis fiat et qñ sit peccatū mortale. **Pro** qđ sciendū qđ inuidia multis modis fit. **Primo** modo qñ est motus p̄mus veniēs ex natura. sicut qđdam naturaliter sunt inuidi. z hoc nullū est peccatū: cū nullo mō sit in nostra potestate. **Uñ** **Aresto.** iij. **Ethi.** **Desiderijs** naturalib⁹ pauci peccāt. ergo talib⁹ p̄mis motib⁹ sic naturaliter inciditib⁹ immediate z sine mora resistendū est: tūc nō nocent. vñ **Breg⁹.** **De** p̄tratio cui nō p̄sentitur non est peccatū: s̄ est materia exercēde virtutis. **Secdo** modo est dolor alieni boni. **Tūc** s̄m **Hermānū** de schil. homo p̄t trīstari de bono alteri⁹ nō ex eo qđ alius habet illud bonū: s̄ ex eo qđ illud bonū sibi deficit qđ iste habet. z hoc pprie est zelus. vt dicit **phs.** ij. **Retho.** z nō inuidia. **Uñ** dicit inuidia z inuidere prauū ē et prauoz. zelus autē iustoz est. **Et** si iste zelus sit circa bona z honesta: laudabilis est. si autē circa bona tpalia p̄t eē sine peccato z etiā cū pctō s̄m qđ ille appetit ad finē bonū vt inde elemosynā z opa misericordie faciat. vt ad finē malū vt in superbiere z luxuriose z crapulose viuere. z sic appetet tpalia tūc est p̄ctm **Tertio** mō

quoniam quis dolet de bono alterius in quantum est suum vel aliorum hominum bonorum et comitatus no-
cumentum: et hoc etiam non est proprie inuidia
et potest esse sine peccato. Unde dicit Gregorius, xxij
li. moralium. Si enim alicui bonum et prosperum suc-
cederet in corpore temporalibus: et esset eisdem oc-
casio peccandi: et in detrimentum anime sue.
licite de hoc aliquid potest tristari: quia bona anime
proponenda sunt bonis corporis. quia sunt dignio-
ra et meliora. Unde Aristoteles, i. ethicorum. Bona anime
sunt maxime bona. id est. scilicet virtutes. Item bonum
eius proponendum est singulariter dicit Aristoteles,
ij. ethicorum. Bonum eius est diuini quod priua-
tum. Quarto quando quis tristatur de
bonis alterius cum ille cui accidit hoc bo-
num est eo indignus: quod non potest contin-
gere virtuosus: quia eo ipso quod aliquis habet
talium iustus efficitur et dignus eisdem. hoc esse
dicitur de bonis fortuitis que possunt
provenire dignis et indignis. Sed quia
sunt deo et rationi fidei bona que proveniunt
indignis in his fortuitis. id est. temporalibus dei
providentia et iusta dispositione proveniunt
vel ad illorum correctioem: ut per hereticos
antur ad deum. vel ad remunerationem
pro bonis que hic faciunt. vel ad maiorem da-
nationem. Ideo sacra scriptura et sancti do-
ctores talem tristitiam non commendant. hoc potius
prohibent. Quia debeo deo committere ex-
orare deum pro eorum sibi gratias det. ut sic tra-
tur talibus bonis temporalibus ad salutem. et
non ad damnationem. Quinto si dolet solus
propter eminentiam alterius: et talis modus si
sit indeliberatus: est peccatum veniale: hoc pa-
ret ex eo. quia cum ratio fauet et operatur sibi omnem
bonum Ergo si dolet de bono alterius ex
invidentia deliberata de alterius excellen-
tia propter hoc quod aliquid excedit ipsum in talibus bo-
nis: scilicet in sapientia. vel in rebus temporalibus: si-
ue in favore hominum siue quia habet ampliorē
gloriam et excellentiam est peccatum mortale. et in hoc
est proprie inuidia. et istud spiritus est malum. quia dolere de
quod gaudendum est: scilicet de bono proximi. quia est con-
tra charitatem proximi. quia si diligo proximum
habeo de eo et teneo: tunc faueo sibi quicquid
deus ei fauet. et ad hoc quilibet tenetur.

Ista autem inuidia provenit primo
ex superbia. unde Augustinus de sermone
liij. Ubi cum surrexerit superbia statim erit
ibi inuidia: non potest superbus non esse in-
vidus. Item provenit ex inordinata car-
nis concupiscentia que ipse appetit illa bona temporalia si-
ue honores in quibus ille est excedit. Unde
Gregorius in omelia. Quicquid in mundo car-
pisimus: hoc proculdubio proximo invidemus.
Videtur enim quod nobis desit quod aliquid
assequitur. Item provenit quoniam talis delibe-
rata inuidia (de qua iam dictum est) ex certa
malicia. puta cum propter depravationem alius
quis nec amat bonum gratie et virtutis in se-
ipso: nec videre potest in alio. et hoc est in-
spiritum peccare. et hoc peccatum dicitur in-
videntia fraterne gratie

De filiabus invidie.

Quod dicitur de filiabus invidie. et quomodo
sint peccata mortalia vel non

De Circa quod sciendum. quod
ma filia invidie est odium. hoc est velle ali-
cui malum et nolle bonum: hoc utique ma-
lum et perversum est. quia debeo omnibus bo-
num velle. deus enim ex malis que permittit
fieri elegit bona. hoc invidiam et odium e-
versum ex bono elegit malum: imo aliquando
cupit pro bono reddere malum. et ergo odi-
um tale directe opponitur charitati. id est. in
genus suum est peccatum mortale. hoc propter
perfectioem actus possit esse veniale. scilicet
quoniam est sine deliberatione. Odium tamen vitiosum
et non naturam hominis non est peccatum nec pro-
prie dicitur odium: hoc potius amor et dilectio
quia ille qui odit malum alicuius proprie diligit
bonum suum. Et sic patet quomodo odium in ge-
nus suum est peccatum mortale vel veniale. et
quoniam non. Unde de odio vitiosum et peccatorum
dicitur per se. Perfecto odio oderam illos. Las-
sius dicitur. Perfectus odium est homines dili-
gere et eorum vitia spiritus abhorre. Unde etiam
Hugo super Ecclesiasticum. Perfectum odium est quod cri-
mina odium et non homines **E**t se-
cunda filia est susurratio. ut susurrae et dis-
cordias seminare inter pacificos. vel ex in-
vidiam amicorum vel amicitiam auferre siue

De peccato

collere. Unde dicit glo. Jobis. i. Dif-
ferentia est inter susurronem et detracto-
rem. Susurro inter amicos discordias
seminat. detractor autem aliorum bona ne-
gat et minuit: ut patet Hermannum de
Schilditz Susurratio est grauius quam sit de-
tractio. Aufert enim amicitiam quam profert omni-
bus bonis temporalibus. quod sine amicis nullus
posserviuere. ut dicit philosophus. 8. ethi. **E**c-
clesiastici. vi. 8. Amico fideli nulla est com-
paratio. **U**bi uicium deus multum odiat.
ex hoc patet quod deus multum diligit pacem
Ideovenit de celo: ut pacem faceret in
deum patrem humanam naturam. **E**t quando exi-
uit de mundo ad patrem pacem suis discipulis
relinquens dixit Job. 14. Pacem meam re-
linquo uobis. pacem meam do uobis. **E**t
post resurrectionem apparuit discipulis di-
cens. pax uobis. et ostendit eis manus et
pedes quasi diceret. **A**ttendite quod chara pa-
cem emi. **I**te diligenter seruate ut filii dei
esse possitis. **M**atth. 5. **U**bi et Gregorius.
in pastoral. Si de uocatur filii qui pacem
faciunt: proculdubio sathane sunt filii qui con-
fundunt. ergo quicumque ex proposito et ex inu-
dia discordias seminat in fratrem suum et ux-
orem. siue inter alios homines cuiuscun-
que conditionis: mortaliter tortiens pec-
cat: et diabolo familiaris fit **U**bi Gregorius
in pasto. Sicut nihil est preciosius deo uir-
tute dilectionis. ita nihil est desiderabilius
diabolo extinctione charitatis. **Q**uisquis
enim seminando iurgia dilectionem proxi-
morum perimit hosti dei familiaris ser-
uit. **F**rem sicut pax est uia et dux ad uitam
eternam. ita discordia ad infernum **U**bi am-
bro. sup. lucam. Pax est dux ad uirum et
nam. **E**t sic christus moratur cum pacificis. ps.
In pace factus est locus eius. sic diabolus
cum litigiosis. **E**t sicut pacifici in futuro
possidebunt regnum eternum ubi eterna pax
est: sic litigiosi possidebunt infernum ubi est
eterna discordia inter demones et dam-
natos. **U**bi etiam augustinus. de ci. dei. li. 19.
Non poterit ad hereditatem domini uenire
te quisquis testamentum eius noluerit ob-

seruare. **E**xemplum: legitur quod quidam uir
cum uxore sua triginta annis uixit in tanta
pace quod diabolus in his eos simul facere
discordes non potuit. tunc accessit diabo-
lus ad quendam antiquam uetulam et promi-
sit ei duos novos calceos quod faceret dis-
cordiam inter uirum illum et uxorem eius. **Q**uod
illa promisit: et accessit ad uirum dicens quod ux-
or sua ueniam aliam haberet quem diligeret et
eum occidere uellet: nisi sibi ualde caute pro-
uideret. quod idem uir promissus credere noluit
it. **T**unc postmodum accessit ad uxorem di-
cens ei quod maritus ueniam aliam amaret. et cum
de sero simul comederet in mensa: uir uxor-
is toruo uultu respexit. et uxor econuer-
so ostendit indignationem erga uirum. **T**unc
uxor cepit adhibere fidem uetule. **T**unc
altera die accessit ad uxorem dans ei consi-
llium quod magnam uentrem uiri sui ad aquam be-
nedictam truderet in ecclesiam. et de nocte sub
cussino uiri poneret et cum ob dormire de-
sup promitteret: tunc eam reamaret. **E**t ea-
dem die accessit ad uirum dicens ei quod de
nocte uigilaret: aliter eum uxor sua interfici-
ceret. et in signum huius uentrem suum sub
cussino illa nocte inueniret. **Q**uod uentrem
illum ipse sub capite suo reperiret arripuit
et uxorem propriam cum eo transfixit. **E**t di-
abolus calceos quos uetule promissus in
basta suspenderit et ei trans aquam porrexit
ubi stetit et pedes lauit dicens. uereor: tu
ubi appropinquare: ne me similiter decipias
sicut uirum et uxorem decepisti. **U**bi metri-
sta. **F**emina demonio tribus assibus est
mala peior. **T**ertia filia inuidie est gau-
dium in aduersis proximi. quod gaudes de his
quod proximo male succedit. hoc utique malum
est et uersum. **I**lla enim exultatio inuidie
est quasi gaudium freneticorum: quod gaudent
de hoc ueniam stendunt est. immo est gaudium
diabolicum: cum sit de malo alterius. **D**e his
gaudio loquitur Salomon Prover. xvij.
Qui in ruina letatur alterius: non erit im-
punitus. **U**bi est quod inuidia gaudet de
malo: cum tamen ipsi quantum ad natu-
ram sunt boni. quod omnis creatura dei boni

na est. ergo deberet gaudere de bono et non de malo. h. hoc accidit qz malicia est quodammodo eis in natura couersa. z io de malicia gaudent inuidi Inuidi videtur peiores porcis. porcus em porco q occiditur compatit. h. inuidi oppositum faciunt. **Q**uarta filia est tristitia in prosperis. primi. z hoc vtiqz malu est. z talis est infelicissimus hoim. qd prz ex hoc q inuidus excecatur vbi deberet illuminari Job. v. Per die incurreret tenebras Bregori. Mens inuidi cu de alieno bono affligit de radio lucis excecatur. Inuidi a deo sunt infelices q ipsi amittunt qcqd alij lucrant. qz ipsi de sanitate alioz infirmant. z de vita moriunt. Sicut deni diligentibz oia coopantur in bonu. ita eco uerso iuidis oia coopantur in malu que audiunt vel videt. qz si bona vl' pspazti gat tuc affligunt p terea. si aut mala z tristia tuc letant. z hoc sp cedit eis in periculu. vñ Seneca. Utina inuidi in omibus ciuitatibus aures z oculos haberent: vt de singulis prosperitatibus hominum torqueretur. **Q**uinta filia inuidie est detractio. Qualiter ar detractio detestanda est. z quot modis fiat detractio. z de his q libeter audiunt detractio nem: hoc totum habetur in quinto precepto. **P. z. Q.**

S Equitur quarto videre quo inuidia occultat se sub triplici specie virtutis. **P**rimo sub falsa spe zeli z rectitudinis. z hoc maxie contingit in illis q se dicunt odire vicia hoim. z cu se diligenter resumerent inueniret se non odisse vicia h natura. Et inde est q isti etia frequenter dicunt solu se reprehendere vicia alioz ex zelo rectitudinis. cu tamen hoc plerumq faciant ex fomite odij. qz inuident alijs ex hoc q sibi parificant vel q ipsos excellant in his qbus singularit' appetit apparere. Et ista occultatio s'm Brego. est nimis piculosa. qz vt ipe dicit est difficil' ad cognoscendum z eti' ad repellendum. Na vt ibide dicit Breg?

xxxij. li. moral. Error du virtus creditur difficile emendat. qz sepe du homo credit se exercere virtutis actum: exercet potius viciosum. Et exinde ulterius contingit q homo quandoq suos ppios defendit z occultat sub spe virtutis aut amoris aut exercitij virtuosi. Remedium du contra pot esse illud. Nam q scire desiderat an ipm hoim vel potius ipstus viciu odiat. hoc ex eo scire poterit. q homo seipm pscruteretur z diligenter attendat. vtru sincero corde z dulciter ad illu afficiat cuius viciu psequitur. Et si inuenit q illu hoim dulci corde amplectit. signu est q solu ipstus viciu detestatur. vñ Brego. in moral. Affectus interne dilectionis excludit amaritudinem odiosi liuoris. Si erga illu aliquas amaritudinem sui cordis deprehendit: nouerit se non ipm viciu h natura sub spe virtutis detestari. Et huius inuidie Breg? triplex signu ostendit. Primum est q facies hois ex eo palleat qn ipm cui inuidet intuet. Scdm q oculos suos deprimat nec ipm delectabil' valet itueri. Tertiu signum q sepe mes hois p iuidiam tantu amaritatur q pre interna amaritudine dentes qdam ppressione strident. z membra exteriora frigescent. Item scdm remedium ptra hoc est q ho discretiois oculo dulciter penset q prosperitas proximi sui bona sua in nullo diminuit. Et ideo sibi pgaudere debet de bonis sibi diuinitus pcessis: nec de ipsis bonis liuoris aculeo sauciari. Breg?. Diminutio liuoris est affectus interne dulcedinis. Scdm cu iuidia se occultat sub falsa affectoe fraterne charitatis. et maxime apparet in illis qui sunt ex speciali affectu ad aliquas psonas vel ad ordinem aliquem inclinati. qz moleste ferunt si alijs ordinibus aliquid comodi prouenit aut honous. Et isti frequenter extenuant bonum quod relucet in personis aliorum ordinum siue in conuersatione siue in doctrina salutari. Quod exinde contingit

De peccato

qz timent qz vtilitati z statui aliorum de
pereat. ad quos magz inclinans ex affe/
ctatōe singulari. Remediū cōtra hoc qz
hō cōem amorē habeat ad oēs bonos.
et diligenter fugiat amorē singulare z
pūatum. z etiā oēm acceptatōem perso/
narū. z p suū amorē ad nullū se inclinet
nisi inquantū hoc ad eternā beatitudi/
nem dirigere z iuuare poterit. qz p h ex/
cludet omne odiū qd se occultare consue/
uit sub simulata spe fide dilectōis frat/
ne. Tertio inuidia occultat se sub spece
falsi amoris p̄tendētis salutē pximi. qd
apparet maxime in illis q sub ficta spe/
cie amoris humane salutē alijs inuidēt
de bonis sibi diuinitus p̄cessis asseren/
tes qz hoc ideo faciūt qz talia bona salu/
ti eoz nō expediāt. z tñ nō mouentur ex
amore ad hoc: s plus ex fomite odij vel
rancoris. Et ista inuidia sic expellit. qz
homo sinceriter desideret qz qlibet ali/
possit vti bonis sibi diuinitus p̄cessis ad
laudē dei z p sue salutis augmēto. z sp
p̄sumere meliora de pximo q̄ de seip̄o.

De ira

Tercio vidēdū est de tercio vi/
cio capitali qd est ira. que fm
Aug. nihil est nisi vlciscēdi li/
bido. **A**d detestatio/
nē vero ire p̄moyalere p̄nt p̄ba sacre scri/
pture q nobis dissuadent illā. vñ Sen.
xlv. Dixit ioseph fratribz suis redeūtibz
ad patrē suū. ne irascamini in via. Sic
z nos frēs sumus in via ad patrē nostz
celestē singul diebus dietā vna z facim?
cū sumus in gr̄a. ergo nō debemus ira/
sci. Vñ Eccl. vij. Nescis velox ad irascē/
dum. vñ Jaco. i. Sit aut oīs hō velox
ad audiēdum: tardus ad loq̄ndum z tar/
dus ad iram. Secdo p̄t valē ad detesta/
tōem huius vicij. s. ire si oñdatur q̄ntū ira
displiceat deo. Primo qz hospitū eius
multū turbat Vñ ad Eph. iij. Nolite
p̄tristare sp̄m̄ sc̄m. Greg. Duz ira aīn

pulsat sp̄m̄ sc̄m suam hereditatē turbat.
imo quādoqz patrē z filiū z sp̄m̄ sc̄m de
hospitio expellit. z diabolū introducit.
sicut in pace factus est locus dei: sic in ira
dyaboli. Itē hīmaginē eius in templo
dissipat: z diabolū loco eius ponit Vñ
sup illud Job. v. Virū iustus interfecit
iracūdia. dicit glo. Hāsuetudo hīma/
ginē dei in nobis seruat q̄ sp̄ est tranq̄/
la. s. ira dissipat q̄ multis p̄turibz p̄uat.
Qz aut multū displiceat deo cū hīma/
go eius in hoīe dissipat ostendī potest
p hoc. dicit Aug. sup ps. In ciuitate
tua hīmagines ipsoz ad nihilū rediges
Verito inq̄t hīmaginē ipsoz ad nihilū
rediget deus in celesti ciuitate. qz ipsi in
sua terrestri ciuitate hīmaginē ei? ad ni/
hilū redigerūt Et etiā p hoc qz tān peccatū
reputaret si aliqs hīmaginē cruci/
fixi in eccia dissiparet z ydolū alicui? de/
monis p ipso poneret. Itē qz nullū vi/
ciū magis p̄temnit deū qz ira. hoc viciū
apte se contra deū erigit. Vñ Job. xv.
Lucurrit aduersus eū erecto collo Hō
iratus ipm̄ deū cōtumelijs afficit: z niti/
tur sp̄uere in facie eius Insup iracūdia
aufert deo dominiū suū. z diabolū facit
dñari ibi. z hoc fit dñ vindictā sibi vsur/
pat quā deus sibi soli retinuit. Deut.
xxxij. Dea est vltioz ego retribuā Ter/
tio valet ad detestatioem huius vicij qz h
viciū valde placet diabolo. Primo qz
valde potens est ad impugnatōem ho/
minū z destructōez. qz p iram multū do/
minat diabolus in hoīe. Nō eīn timet
hō iratus facere qd diabolus p̄cipit ei.
quantūcūqz magnū peccatū sit: nō pat/
vixit: nō parat filio. immo hō iracūdia
deo z matri eius nō parit: z sanctis in ce/
lo qn eos afficiat contumelijs. Itē placet
ira diabolo. qz hoc peccō lucrat diabolo
plures hoīes. qn̄z totā domū vel vnam
villā vel vnā patriā hō iracūdia puo/
cat ad iracūdiam. vñ Prouer. xix. Fra/
cūdia puocat rixas. qz aut paties ē mī/
tigat suscitatas. Vñ iracūdia potest